

עמ"ת 17568/10/14 - בן בניימין דיין - בעצמו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

13 אוקטובר 2014

עמ"ת 17568-10-14 דיין(אחר/נוסף) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת יעל רז-לוי
העורר
נגד
המשיבה
בן בניימין דיין - בעצמו
מדינת ישראל

נוכחים:

העורר וב"כ עו"ד אהוד בן יהודה ועו"ד אורלי אמוץ

ב"כ המשיבה עו"ד גלית זמרן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני ערר על החלטה של בית משפט שלום באשקלון (כב' השופט א. דהן) בה הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

כנגד העורר הוגש כתב אישום אשר ייחס לו מספר עבירות של איומים ועבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. על פי הנטען בכתב האישום, העורר ביחד עם שניים נוספים, התעמת עם שוטרים בפיצוציית "כתום כתום" בעיר אשקלון, איים מספר פעמים על השוטרים, בין היתר בכך שבמידה והם יעצרו אחר שאף הוא הואשם באותו כתב אישום והיה עמו, הוא ישבור בקבוק על הניידת, כאשר שותפיו איימו אף הם על השוטרים ואחד מהם אף תקף את השוטר והחזיק באותה עת סכין.

בית המשפט קמא הורה על שחרורו של העורר בתנאי מעצר בית מלא בבית הוריו וזאת עד להתייצבות מעסיקו, כאשר בהמשך הותר לעורר לצאת לעבודה וכן הותרו לו שעות התאווררות בפיקוח הערבים - הוריו ואחיו.

והנה, כחודש וחצי לאחר החלטת בית משפט קמא, כך על פי הנטען בכתב האישום שהוגש, נמצא העורר תחילה בשעה

22:15 באותה פיצוציה כשהוא מפר את תנאי השחרור בכך שנמצא ללא אחד מערביו, ובשעת לילה מאוחרת עוד יותר - בשעה 03:00 לפנות בוקר נמצא העורר בבית חולים ברזילי כשהוא מפר את ההוראה שניתנה בכך שנאסר עליו לצאת מן הבית בשעות אלו.

ב"כ העורר ביקש להורות על שחרורו של העורר תוך שהדגיש כי אין חולק שהעורר אכן הפר את תנאי השחרור, אך כיום, לאחר שמצוי כשבועיים במעצר, הוא מבין את חשיבות קיום התנאים וכך גם הוריו הערבים ומכאן שיפקחו עליו כדבעי, תוך שהציע צירוף איזוק אלקטרוני לעיבוי החלופה.

ב"כ המשיבה, מנגד, ביקשה לדחות את הערר, תוך שהפנתה להודעות בתיק החקירה מהן עולה בעייתיות באופן הפיקוח של ההורים וכן בהתנהלות העורר אשר על פי התיעוד הרפואי, הגיע לבית החולים לאחר ששתה אלכוהול.

בחינת חומר החקירה ומכלול טיעוני הצדדים מובילה למסקנה, כי אכן העורר הפר באופן בוטה את תנאי שחרורו. בוטות ההפרה מתבטאת אף בכך שהעורר בין היתר, הגיע לאותו מקום ללא ליווי הערבים, מקום בו היה העורר מעורב לכאורה בארוע פלילי קודם. ברי כי בכך לימד העורר על עצמו כי אינו מבין את חשיבות קיום תנאי השחרור ואת העובדה שהוא משוחרר בתנאים וכי כתב האישום תלוי ועומד ומשפטו עדיין לפניו.

אין חולק גם, כפי שציינ בית המשפט קמא, כי הפרת תנאי השחרור יש בה כדי לפגום באמון שנתן בית המשפט באותו אדם וביכולת ליתן בו אמון פעם. אף נסיבות ההפרה במקרה זה, כפי שהובהר לעיל, אינן קלות כלל ועיקר, כאשר מדובר בשתי הפרות וכאשר על פני הדברים נראה כי יש ממש בטענת ב"כ המשיב שיכול והעורר הגיע לבית החולים כיוון שידע שהמטרה מחפשת אחריו, שכן עולה מהדוח הרפואי לאיזה טיפול נזקק העורר, פרט לכך שחש בדפיקות לב לאחר שתיית אלכוהול, דבר שבוודאי אינו עומד לזכותו.

עם זאת, הגעתי לכלל מסקנה, ולא בלי היסוס כי יש מקום לקבל את הערר ולהורות על שחרורו של העורר כאשר מובהר לעורר שכל הפרה עתידית, קלה כחמורה, תהווה עילה למעצרו ותעיד כי אין ליתן בו יותר אמון.

למסקנה זו הגעתי בשים לב לעובדה שמדובר בעורר צעיר בגילו, אשר שווה כיום לאור אותה הפרה במעצר כשבועיים ויש לקוות כי השהיה במעצר הבהירה לו את המחיר שקיים לכך שהפר את תנאי השחרור וזלזל בהחלטות בית המשפט.

עוד התרשמתי כי ההורים היום לאור מעצרו של העורר תקופה לא קצרה, בתקופת חגים, מבינים שהפיקוח על העורר לא היה משמעותי מספיק ושארף הם כמפקחים, לא יכולים להסתפק באמון בעורר אלא חייבים לפקח עליו בצורה צמודה ולדעת להיכן הוא הולך בכל שעה משעות היום, זאת במידה ויותר לו בהמשך לצאת לעבודה, הכל בהתאם להתפתחויות והתנהגותו לאחר שחרורו.

אשר על כן, הנני מורה על שחרורו של העורר למעצר בית מלא בבית הוריו, ברח' ורון יורם 4/67 אשקלון, כאשר העורר

ישהה שם כל העת בפיקוח האם או האב, אשר פרטיהם צוינו בהחלטת בית משפט השלום באשקלון במ"ת 18267-08-14 מיום 13/08/14 והערבויות שהם חתמו יעמדו בעינם.

כמו כן, העורר ישהה באיזוק אלקטרוני בבית ההורים, כאשר התקנת האיזוק לא תהווה תנאי לשחרור, אך האישורים על התקנתו יוצגו לא יאוחר מיום 20.10.2014, שאחרת יהיה בכך הפרה של תנאי השחרור.

כמו כן, העורר יפקיד סך של 2,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור כתנאי לשחרור.

ניתן יהיה להגיש האישורים על התקנת האיזוק בבית משפט השלום באשקלון.

ניתנה והודעה היום י"ט תשרי תשע"ה, 13/10/2014 במעמד הנוכחים.

יעל רז-לוי, שופטת